

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce H. s. K., zastoupeného JUDr. Petrem Holubem, advokátem se sídlem Kopřivnice, Tyršova 504, adresa pro doručování: Nový Jičín, Jugoslávská 1809/23, proti žalovanému Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, Ostrava 28. října 117 a osob zúčastněných na řízení: 1) M. K., 2) H. s. P. I., 3) M. B., 4) L. D., o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2005, čj. 22 Ca 438/2003 – 50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.
- II. Žalovanému a osobám zúčastněným na řízení se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) se včas podanou kasační stížností domáhá přezkoumání a zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2003, čj. ŽPZ/6842/Fl. Tímto (posledně uvedeným) správním rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu v Kopřivnici ze dne 2. 7. 2003, čj. ŽP-VLHZ/24985/03/Ru-5377/03, jímž tento správní orgán prvého stupně zamítl návrh stěžovatele na uvedení h. K. do souladu se zákonem podle § 69 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

Stěžovatel v této kasační stížnosti především namítá, že krajský soud se nedostatečně vypořádal s námitkou, že ve správním rozhodnutí není provedena řádná identifikace pozemku, které narušují souvislost honebních pozemků, tedy není uvedeno katastrální území a parcelní číslo natož konkrétní vlastník a konkrétní překážka, která dle správního orgánu souvislost narušuje. Dále uvádí, že druhou námitkou v žalobě bylo, že byly porušeny zásady správního řízení, neboť správní úřad nepoučil účastníka, jak má postupovat při ochraně svých zájmů a proto bylo pro žalobce rozhodnutí překvapením. Tato námitka nebyla vznesena až u jednání, tedy po propadlé lhůtě, jak dle názoru stěžovatele nesprávně uvádí rozsudek krajského soudu, ale je uvedena v části II v posledním odstavci žaloby. Jde tedy o námitku, s níž se krajský soud v napadeném rozsudku náležitě nevypořádal.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti poukázal zejména na své vyjádření k žalobě, na skutečnosti jím uvedené při jednání soudu a navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

M. K., jakožto osoba zúčastněná na řízení, odkázalo na stanovisko zastupitelstva tohoto města, které je založeno ve spise, s tím, že se přiklání ke stanovisku stěžovatele.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných důvodů. Vycházel přitom z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Stejně jako v jiných případech správního rozhodnutí, i u rozhodnutí podle § 69 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti musí správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvést z jakých skutečností a úvah při svém závěru vycházel. V případě negativního rozhodnutí o podání (návrhu na zahájení správního řízení) ve smyslu tohoto ustanovení musí správní orgán uvést, v čem spočívá nesoulad honitby s citovaným zákonem. V daném případě správní orgány obou stupňů dovodily, že není zajištěna souvislost honebních pozemků h. K., jak ji vyžaduje § 17 odst. 2 a 5 tohoto zákona. Z ničeho nelze však dovodit, že by nedostatek této souvislosti bylo možné náležitě specifikovat jen označením katastrálního území, parcelních čísel s případným uvedením i vlastníka (vlastníků), jak dovozuje stěžovatel v kasační stížnosti.

Jak je zřejmé z rozhodnutí Městského úřadu v Kopřivnici ze dne 2. 7. 2003, čj. ŽP-VLHZ/2498/03/Ru-5377/03 tento správní orgán dovodil, že „stále tedy není zajištěna souvislost honebních pozemků h. K. v oblasti zkušební dráhy T., a. s., na společné hranici k. ú. K. a D. n. L. a v oblasti nákladového nádraží K.“. Takováto specifikace je i dle názoru Nejvyššího správního soudu dostačující. Ostatně ani stěžovatel v průběhu správního řízení nenamítal, že by toto vymezení bylo neurčité

a zřejmě i sám měl zato, že je mu jasné o jaké pozemky (či části pozemků) se jedná. V podaném odvolání totiž sám mj. uvedl, že souvislost „v oblasti železničního nákladového nádraží K. bude vyřešena kladným vyřízení odvolání HS K. u Krajského úřadu Ostrava – viz.dopis z 18. 5. 2003“ s tím, že v ostatních částech honitby je souvislost honebních pozemků zajištěna dohodami s okolními honebními společenstvy. Obdobně tomu (pokud se týká nákladového nádraží K.) bylo v doplnění odvolání ze dne 26. 8. 2003. Tvrzení o tomto nedostatku správního rozhodnutí se za této situace jeví navíc jako účelové.

Nemůže obstát ani druhé tvrzení uvedené v kasační stížnosti, že krajský soud se nevypořádal s námitkou, že byly porušeny zásady správního řízení, neboť správní úřad „nepoučil účastníka, jak má nejlépe postupovat při ochraně svých zájmů.“ V žalobě stěžovatele je odkaz na § 3 odst. 1 a 2 správního řádu (zákona č. 71/1996 Sb.) sice uveden s citací těchto ustanovení, v souvislosti s tvrzeným nedostatkem specifikace přerušení souvislosti pozemků. V žalobě nebylo jakkoli blíže specifikováno, v čem konkrétně podle žalobce mělo porušení těchto ustanovení (porušení procesních povinností správního úřadu před vydáním rozhodnutí) spočívat. Nejedná se tedy o řádně (a včas) uplatněný žalobní bod [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. K tomu zejména viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 – 58, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 835/2006 (viz též publikace na webových stránkách www.nssoud.cz). Ostatně potřebná konkretizace nebyla provedena ani u jednání krajského soudu ani v kasační stížnosti.

Ze všech těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému a osobám zúčastněným na řízení nebyla náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti přiznána již z těchto důvodů, že náklady řízení, jak vyplývá z obsahu spisu, jim nad rámec běžných výdajů nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu